

Horrorteater som er ekkelt og morsomt på én gang

Blod, brutal vold og penisoperasjon med tapetkniv. «The look» er ikke for sarte sjeler, men svært intelligent teater.

Jan Sælid og Mona Solhaug i den svært voldsomme og ubehagelige åpningsscenen til «The look». Foto: Simen Ulvestad/Nationaltheatret

Per Christian Selmer-Anderssen

Teateranmelder

30. apr. 2022 21:34 | Sist oppdatert 30. april 2022

Susie Wang er ikke en kvinne, men en teatergruppe som har feid inn i norsk teater med bøttestis av blod. De fire første stykkene tok oss til fine feriesteder, der grusomme ting skjer mellom fremmede mennesker.

Den femte har fått premiere på Nationaltheatret og foregår på et keramikkerverksted i Hellas. Tre amerikanske kvinner har meldt seg på akkurs. De kommer med sandaler, bare mager og hver sin distinkte aksent. En av dem flørter med modellen, de to andre veksler mellom det oversensitive og overhyggelige. Og modellen selv: Han er ikke den han utgir seg for å være.

Keramikktimen ender med blod, død og makaber fødsel. Jeg skal ikke gå i detalj, for mye av poenget med Susie Wangs forestillinger er nettopp overraskelsesmomentet. Når en gravid kvinne gjør klart verkstedet i stykkets aller første scene, er det som et frempek. Ingen gravide går straffet inn i Susie Wangs forestillinger.

Hvis man kjenner til gruppen fra før, er det forventningen som er det mest ubehagelige.

Det onde øyet

Årets forestilling har fått navnet «The look» og spilles på engelsk. Tittelen spiller på mye av det som foregår i scenerommet. Hver av karakterene har et tyrkisk smykke som skal hjelpe mot «det onde øyet». Du vet, et slikt glassmykke i blått som man finner i alle souvenirsjapper i Hellas.

Men hvem som er det onde øyet, og hvem som beskytter seg mot hvem, er opp til tolkning. «The look» handler nemlig også, slik jeg ser det, om hvordan vi skaper andre i vårt blikk. De tre kvinnene skal jo lage hver sin aktmodell i leire.

Men hvilken mann er det de skaper med hendene?

Den ganske gyselige modellen spilles av Jan Sælid. Jeg vet ikke om noen kunne skapt en mer demonisk greker. Han soler seg i kvinnenes blikk, men aner også at de representerer en fare. Eller snarere: At han kan være en fare mot dem.

De tre kvinnene spilles med sløy overbærenhet av Stine Fevik, Julie Solberg og Mona Solhaug. Deres amerikanske aksenter er perfekt. Det samme er den lette tonen. Men det som starter overfladisk og ufarlig, blir etter hvert en drøy fortelling om morskap, kåtskap og ondskap.

B-film som teater

De siste årene har flere regissører eksperimentert med film på scenen. I Norge har vi Kjersti Horn og Stefan Larsson, mens i Tyskland har Frank Castorf i tiår lekt seg med video-i-teateret. Susie Wangs regissør Trine Falch går motsatt vei. Hun bruker filmatiske virkemidler uten et eneste kamera på scenen.

Her er spesialeffektene rett og slett «live». Og ja, dem er det flere av. Selve estetikken er også hentet fra filmens verden. Her er fargene, settingen og musikken som i en B-film. Det samme er handlingen med bestialske, umotiverte drap og plutselige katastrofer uten tilsynelatende begrunnelse i karakterene.

Men i denne splatterverdenen er Susie Wang på leting etter noe dypere. Gradvis aner vi at leirklumpene på rullebordene er noe større enn dem selv. Og når horrorren åpner seg midtveis i stykket, skjønner vi at dette er en katalysator på hele menneskeheten. Hvordan skaper vi andre? Hva sier en leirklump om menneskets tilblivelse?

Samtidig føles det dumt å tolke for mye. «The look» er morsomst som en sær hendelse og ikke som et objekt for analyse. Det er også en såpass åpen forestilling at hver publikummer vil oppleve ulike ting.

«The look» er kanskje ikke for alle. Det lønner seg å droppe hvitvinsglasset og ikke spise for mye bønnetaco til middag, for dette er kvalmende saker.

Men «The look» er likevel en god nyhet. Atter en gang har Nationaltheatret invitert inn en frigruppe, og det gjør noe med hele bygget. Dette er ikke lenger bare et sted for tekstteater, men et sted der alt kan skje. Neste Susie Wang-forestilling skal også spilles her. Det er bare å gruglede seg.

Mona Solhaug, Julie Solberg og Stine Fevik spiller de tre amerikanerne som strekker seg mot solen. Deres ferietur blir ikke helt som planlagt. Foto: Simen Ulvestad/Nationaltheatret

Vår vurdering:

Keramikkurset i «The look» starter uskyldig, men eksploderer i katastrofe og overnaturlige hendelser. Foto: Simen Ulvestad/Nationaltheatret